

Stanislav Grof

(narozen 1. července 1931)

Americký psychiatr českého původu, který proslul výzkumy změněného vědomí po požití psychoaktivních látek jako je LSD, psilocybin, mescaline a deriváty tryptaminu. Pochází z České Třebové. V mládí se chtěl stát psychoanalytikem, nicméně studoval medicínu na Karlově univerzitě. V roce 1956 dokončil vysokou školu a poté působil ve Výzkumném ústavu psychiatrickém v Praze Bohnicích. Na konci 50. let se přihlásil k výzkumu LSD. Balíček s LSD přišel právě z firmy Sandoz, kde pracoval Albert Hofmann, která jej žádala o vyzkoušení a zaslání výzkumné zprávy. Pan Grof samozřejmě látku vyzkoušel i sám na sobě. Prožitý trip na něj udělal velmi velký dojem. Zjistil, že fenomény mysli při změněném stavu mysli si jsou velmi podobné například šamanským rituálům, Súfi rituálům apod. Navíc tyto fenomény jsou i předmětem psychologického výzkumu v oboru psychoanalýzy, ale ne jako patologie, ale jako nevědomého způsobu vyjádření psýché.

Grof: Původní dojem byl, že LSD je schopno na pár hodin navodit psychózu, což by mohl být užitečný zážitek pro psychiatry. (...) Když jsem pozoroval, že na každého účinkuje jinak, došlo mi, že nenavozuje psychózu, nýbrž je nespecifickým katalyzátorem. Neboli – zážitky a vize neprodukuje, nýbrž vytahuje z hlubokého podvědomí. Od té chvíle jsem začal vidět LSD jako nástroj, který může pro psychiatrii znamenat to samé jako mikroskop v biologii nebo teleskop v astronomii.

V roce 1967 dostal stipendium v Maryland Psychiatric Research Centre v Baltimoru, kde zkoumal na skupině lidí v terminálním stádiu rakoviny hypotézu, jestli hluboký mystický zážitek (po užití LSD) dokáže změnit strach ze smrti a tím změnit proces umírání. Což se potvrdilo. Projekt byl prodloužen na další rok. Po srpnu v roce 1968 se rozhodl z jistých důvodů v Americe zůstat.

Setkání objevitele LSD Alberta Hofmanna (vlevo) a nejzkušenějšího terapeuta v oblasti změněného vnímání Stanislava Grofa (vpravo). (Obrázek použit z www.rolfkenneth.no)

V 70. letech se přestěhoval do Kalifornie, kde potkává svoji budoucí ženu Christinu. Stále studoval fenomén změněné mysli v různých kulturách. Proto se mu podařilo se svojí ženou navrhnout a vymyslet metodu, kdy lze tyto zážitky navodit bez použití halucinogenů – jedná se o holotropní dýchání, které kombinuje hyperventilaci, rytmickou hudbu a práci těla, která je pro daný efekt neúčinnější. Nicméně vzhledem k povaze vyplavených obsahů podvědomí je potřeba kvalifikovaného dohledu, protože ne každý umí tyto obsahy ustát.

Povaha změněného vědomí jak pod vlivem LSD ale i jiného pana Grofa vedla k obnově dávné myšlenky, že existuje kolektivní vědomí neboli duše světa (anima mundi). Tím stál u nového oboru transpersonální psychologie, která vychází z analytické, behaviorální a humanistické psychologie.

V 90. letech s přestávkami bydlí v Čechách a věnuje se psaní publikací většinou na téma duchovní hygieny, fenomény změněného stavu vědomí a řešení duchovní krize. Nicméně za své myšlenky fenoménech minulých životů získal od českého klubu skeptiků Sisyfos dva bludné balvany (2000, 2007), což se ještě nikomu nepodařilo. V rámci oficiálních titulů získal cenu Vision 97 nadace Václava a Dagmar Havlových. *Krtek*

Nájezd

Varování: Pozitivismus pochází z Nákazystánu

Zprávičky

- 28.6. ve čtvrtek se v Žižkovském suterénu, (Husinecká 2) koná **Čtení a křest knihy Arthura Rimbauda - Opilý Koráb**. Básně ze sbírky přednese SBOR BŘEŽANSKÝCH KASTRÁTŮ A VRATISLAV BRABENEC, který také knihu pokřtí. Poté zahrají Olda Novotný, Jarda Kovář a další.
- 29-30.6. se koná akce **Rankovice 2012, festival nezávislé a alternativní kultury**. Stodola Buba v Rankovicích. Vystoupí: ŽENY, NEDĚLNÍ LIDÉ, BLAHOBEAT, VON PLASTIC FACTORY a hafo dalších. Začíná se v pátek od 17:00 až do neděle. Vstup dobrovolný.
- 29-30.6. se v Litoměřicích koná **Litoměřický kořen**. Vystoupí: ZRNÍ, KOPIR ROZSYWAL BESTAR, Ty syčáci a další. Vstup 500 Kč za 2 dny, 300 Kč za sobotu. Akce je známá i nekonečnou párty, která probíhá v hospodě před vstupem v podání hudebníků z Neočekávaného dýchanku a dalších.
- 29.6. v pátek se na Slamníku koná akce

Dotočná festivalu Jíta má narozky. Vystoupí ABIGAIL YBARRA, BOOTERS, PEPÍČEK ČEČIL, SLADKÝ KONEC. Start 19:00, Vstup .. kdo ví?

• 5-8.7. se v Boskovicích koná akce **Boskovice 2012**. Více na <http://www.boskovice-festival.cz/> je toho tam fakt hodně - kino, divadla, muzika, vernisáže - po celém městě. Vstup 590 Kč permanentka, lze nakombinovat i levnější.

• 4-8.7. se od středy v Meziříčku u Želetavy koná akce **Magorovo Vydrí** - program: vizte facebookové stránky, taky je tam toho hodně k vidění i slyšení. Vstup dobrovolný.

• 14.7. v Šonově u Broumova (Standa Pitaš) se koná **ŠONOV FEST 2012**, vystoupí: MARIÁN VARGA, VÍTKOVO KVARTETO, MCH BAND, CHAOTIC, DYING PASSION, MÁMA BUBO, ASFALTO a další. Vstup 400 Kč (300 Kč předprodej).

• Byli jste na nějaké skvělé akci? Napište nám o tom najezd@gmail.com.

Víte, že..

v obci Tatobity se nachází 800 let stará lípa velkolistá? A víte jaká se k ní váže pověst? Kdysi žili Kilián se svou milenkou Hedvikou a ti jí zasadili. Kilián po zasazení prohlásil: „Ať nekácí, kdo nesázal.“ Po mnoha a mnoha letech chtěli dřevorubci lípu porazit. Ale když chtěli začít s prací, z koruny stromu se ozval hlas: „Nesázal jsi, nekácej!“. A lípa zde stojí dodnes. Obec Tatobity se nachází za Novou Pakou směrem na severozápad (Semily pozn. red.). Navštivte lípu, do jejíhož kmene se vejde 11 dospělých lidí. Něco takového jen tak nezažijete. *Zuza*

• Jak se jmenuje stav, kdy kapela hrající své vlastní věci najednou zahraje k udržení atmosféry koncertu převzatou píseň (cover)?

(hudební doping)

• Proč neudělat v únoru open air? Má to jisté výhody, třeba hlavní lákadlo by mohlo být: podle předpovědi má být pod nulou, takže nehrozí, že byste zmokli, což se vám na letních open-airech klidně může stát.

Předposlední cesta

Procitl krátce po svítání díky vydatnému dešti. Nechtěl ještě vstát, ale nepříliš hustý ovocný strom mu neposkytoval potřebnou ochranu před drtivými dopady dešťových kapek. Laciný spacák zakoupený v akci v nechutném nadnárodním nákupním řetězci proti dešti též šanci neměl. S jistou dávkou nevole počal se tedy ze spacáku soukat ven. Hned v následujícím okamžiku zachvátilo jej značné nechutenství. Jak v nějakém přišerném snu spatřil hejna zrzavo hnědých slimáků, jenž tak přesvědčivě připomínají hovno, v plné okupaci povrchu spacáku, batohu i bot. Po nedlouhé chvíli, mu ovšem tato situace přišla nadměru zábavná. Začal jakožto zapálený bojovník za práva zvířat velice opatrně slimáky, jednoho po druhém sundávat ze svých věcí a s láskyplnou něhou je pokládal do mokré trávy, dostatečně daleko, aby je nedopatřením poté sám nezašlápl. Během celého tohoto procesu se potutelně pochechtával a promlouval k nim, jako celkem neškodný pomatenec... „Vy blbečkové, vy jste mi dali, takhle mě po ránu vyděsit. V trávě vám bude líp.“ Slimáci, jak se zdálo, nic nenamítali, ani na hlásku se nezmohli. Poté, co se mu podařilo sundat i toho nejposlednějšího, počal balit věci a chystat se na další cestu. Batoh, který byl kupodivu deštěm takřka netknutý, ovšem jevil známky oslizení. Utrhl tedy pár vlhkých listů a počal sliz alespoň trochu stírat. Měl v úmyslu částečně cestovat i stopem, nechtěl tedy vypadat až příliš zevlácý. Když tedy měl veškeré očištvovací a balící práce hotové, vydal se skrze louku směrem k nedaleké silnici. Při včerejším putování ho totiž tma a únava zastihly příliš brzy a nestihl tedy dojít k nějakému útulnějšímu místu. Nakonec tedy postačilo pár keřů a menších ovocných stromků nedaleko silnice. Žel plody byli ještě příliš nezralé tudíž nepoživatelné. Jakmile došel na silnici déšť ustal a obloha se vyjasnila... „Baviš se dobře?“ položil vyčítavě otázku hledíc přitom k nebi. Jak se dalo čekat žádný hlas z hůry k němu nepromluvil. Ostatně co by se na to dalo říct. Po zhruba půl kilometru dorazil ke staré zděné autobusové

zastávce. Zkoumáním jízdního řádu se ovšem zdržovat nehodlal. Měl zde zcela jiné úmysly. Nejprve využil hřejivého slunečna, vytáhl z batohu promoklý spacák a rozložil ho do trávy vedle zastávky. Sám si udělal pohodlí na lavici, vytáhl z batohu půl bochníku chleba, kousek sýra a láhev vody. V tu chvíli trochu politoval, že místo vody nemá víno. Dnes nezdál se ten pravý den na zázraky. Po potřebném nasnídání se si ještě ubalil cigaretu z laciného tabáku a počal zamýšleně sledovat krajinu před sebou, při čemž pomalu natahoval a vypouštěl kouř. Po nějaké době usoudil, že spacák je již z nejhoršího venku a sbalil ho zpět do batohu. Ten si švihem nasadil na záda a vydal se pešky dál svým již včera náhodně vybraným směrem. Během zhruba dvou hodin prošel třemi vesnicemi, minul několik polí a lesů. Za tu dobu by projíždějící auta spočítal na prstech svých i rukou. Prozatím ovšem neměl potřebu ani se pokusit o stop. Chtěl alespoň na nějakou chvíli spoléhat jen sám na sebe na své nohy. Slunce se tyčilo nad krajem a začínalo být až nepříjemně palčivé. Rozhodl se tedy pro krátký odpočinek nedaleko konce poslední vesnice, již minul. Sešel kousíček ze silnice a lehl si do vysoké trávy. Tedy až poté, co neopomněl opět rozložit ještě přeci jenom trochu vlhký spacák na slunce a ubalit si další cigaretu. Nevydržel tak ale příliš dlouho, jelikož v žáru slunce se jeho potní žlázy začaly naplno projevovat. Účinky žáru se ale pozitivně projeví ve věci sušení spacáku, ten se zhruba po čtvrt hodině strávené na slunci zdál již zcela suchý. Potěšen tímto zjištěním dokouřil a vložil nedopalek do pytlíku, jenž si pro tento účel vzal. Sbalil tedy spacák znovu do batohu a vrátil se k silnici, tentokrát již rozhodnut, že zkusí stop. Frekvence projíždějících automobilů se zvýšila jen nepatrně. Měl však štěstí a čtvrté auto zastavilo. Popoběhl těch pár kroků a nasedl do již trochu zpuchřelého bílého favorita. Uvnitř seděl postarší muž, z nějž ovšem vyzařovalo nebývalé přátelství. „Kampak míříte, pane?“ otázal se vstřícně. „Je mi to v podstatě jedno, já si jen užívám alespoň trocha té volnosti.“

Mužovo pobavení na sebe nenechalo dlouho čekat. „To je dobrý, tak s tím jsem se ještě nesešel. Řekněte si kdekoliv a já vás tam vyhodím“. Po zhruba hodinové jízdě si tedy řekl. Jeho pozornost upoutal hustý listnatý les, jenž se tyčil na dohled. Rozloučil se s usměvavým chlapíkem a vydal se lesu vstříc. Nepřející obloha se ještě před tím, než stačil k lesu dojít, zatáhla a spustil se opětovný déšť, tentokrát ještě doprovázený prudkým větrem. Bylo to, jako by ho šlehalo tisíce malých bičků, čekal jen až se mu začne bolestivě trhat obličej a jeho tělo zachvátí čůrky krve. Nic takového se ale naštěstí nestalo. Téměř nekonečná cesta k lesu tedy konečně skončila. Sic i zde na něho sem tam nějaká ta kapka dopadla, s polízaní pod širým nebem se to to ale srovnat nedalo. Pomalu pokračoval dál mezi nádhernými stromy. Kapek dopadajících opět ubývalo a on mohl po chvíli opět spatřit mezi korunami stromů vysvitnout slunce. Během jeho pouti se též čas začal podepisovat na vývoji dne. Večer a po něm následující noc se opět hlásili o slovo. Naštěstí ještě za doby, kdy bylo vidět na jeho kroky a na cestu před ním, našel útočiště, které se jevílo více než vhodným. Ze země se tyčily nevelké skalky a zem byla pokryta tím nejjemnějším mechem. „Děkuji, přírodo!“ zvolal vděčně a vášnivě políbil zem. Mezitím se již noc ujala prozatímní vlády nad světem. Pojedl ještě kousek chleba se zbytkem sýra a osvěžil se několika doušky vody. Zítra žel jen suchý chléb k jídlu mu zůstane. Ulehl a pohlédl na nebe. Zapálil si ještě jednu ubalenou cigaretu, tabáku již také mnoho nezbývalo. Okouzil ho pohled na dorůstající lunu, jenž ve spojitosti s listy stromů působila na jeho duši až mileneckou něhou. Šum lesa kolébal jeho sluch. Dokouřil a usmál se. Netrvalo dlouho a hluboký spánek zastihl ho na samém vrcholu blaha. Ráno tentokrát bez deště. Paprsky slunce pronikaly mezi stromy a vítaly ho do nového dne. Vstal a pln síly nově se protáhl. Po několika minutách vyšel z lesa a došel zpět na silnici. Po nějaké době se mu podařilo stopnout auto jedoucí do nejbližšího města. Jeho nálada

pomalou začínala ztrácet onu svobodnou radost posledních dnů. Věděl, že se ještě musí vrátit domů ke svým povinnostem. Chtěl ještě naposledy obejmout své rodiče. A také třeba políbit nějakou okouzující slečnu. Do práce se už nikdy nevrátí, to věděl. Bylo víc než jasné, že musí zemřít v lese. Jak dlouho to ovšem bude trvat nevěděl. Chtěl se stát navždy součástí lesa. Byl ochoten obětovat naprosto cokoliv. Věděl, že ho duchové přijmou. Velký havran na vysokém stromě upustil cosi na zem a hlasitě se tomu zasmál...

Tomash Rogowski

Snění možného nápadníka

Tiší ti náhle tolik křičí
od smutku i od radosti,
myšlenka nad námi náhle dumá
snílek se od snu neodproští.

Jaká na konci čeká věta
jaký šat zvolí nápadník?
Křídla se v těle mihotají
za slastné cokoliv vážně dik.

Rogo, 22.5.2012, pomatení?

Editoriál

